

STAROČESKÝ ODĚV

košile

rubáš – podle materiálu – *rub* = „kus ukrojeného plátna“

čechel – zřejmě germánského původu

v kronice Přibíka z Pulkavy o Václavovi III. před jeho zavražděním: „... *když tak letního času v jediném čechlu a u pásci po sieni chodieše*“

čechlík

košule, košile – z latiny: *casula* = plášť z kapucí

ve střv. pasionálu ze 14. století: „... *tehdy ciesář... se ze všeho rúcha svlékl, v jediné košili svatý kříž nesa.*“

sukně

oděv vyrobený ze sukna – odtud název

podkasati se, okasati se

okasalý = „upravený, vystrojený“

u Husa: „*divné rúcho mějíchu, sukně krátké nosichu, že jim zadky nepřikrýváchu, dobří lidé za to se stydiechu*“

kytle, kytlice - z němčiny

v životopisech slavných mudrců z 15. století: „*opustil jest zlatohlav a sprostnú kytli vzvlekl na se*“ (o Démosthénovi)

kabát, kabátec

sukně chodící - svrchní šat, dnešní dlouhý kabát nebo plášť

x

sukně oděvací – dřívější spodní oděv

kabát – česky i maďarsky, východního původu: *kaba* = per. a turec. „plášť bojovníka“, řec. *kabades*

kabátníci, kabátnice

kalhoty

stč. *hácě* – krátké spodní kalhoty, prádlo

pomaďarštělé *gatya*

odtud české *gatě* nebo *katě*

nohavice, nohavičníci

dvoubarevné nohavice – *miparti, biparti*,

merhovaný = pruhovaný, *merhy* = pruhy, odtud *mourovatý*

harovaný = pestrý, různobarevný

poctivice

kalioty, kalihoty (dnes *kalhoty*)

z italského *caligotte* = „vysoké přiléhavé boty“, lat. *caliga* – „vysoké kožené boty, s kamašemi“, *Caligula*

obuv

třeví, střeví, střevíc - slovanského původu

škarbál, škarpál - souvisí s italským *scarpa* – „střevíc“

škorně – „vysoké kožené boty ke kolenům“;

slovo slovanského původu, *skora* = psl. „nevydělaná kůže“

boty z francouzského *botte* = „vysoká kožená obuv“